

НАРЕДБА № 10 от 10.02.2003 г.
за извършване на превози на пътници и товари между български пристанища от кораби, плаващи под чуждо знаме

*Издадена от министъра на транспорта и съобщенията, обн., ДВ, бр. 18 от 25.02.2003 г.
т. 9, р. 4, № 457*

Чл. 1. Тази наредба регламентира обществените отношения, свързани с условията и реда за извършване на превози на пътници и товари между български пристанища от кораби, плаващи под чуждо знаме.

Чл. 2. (1) При извършването на превози на пътници и товари компетентните власти на Република България предоставят на физическите и юридическите лица от страни - членки на Европейския съюз (ЕС), установени в Република България, третиране не по-малко благоприятно от третирането, което се предоставя на българските физически или юридически лица.

(2) При сключване на договори за предоставяне на обществени услуги по смисъла на чл. 6, ал. 6 от Кодекса на търговското корабоплаване не се допуска дискриминиране на физическите или юридическите лица, от страни - членки на ЕС.

Чл. 3. (1) Превозът на пътници и товари между пристанищата на Република България се извършва с кораби, плаващи под българско знаме.

(2) Дейностите по ал. 1 могат да се извършват и с кораби, плаващи под знамето на страна - членка на Европейския съюз, при условие че отговарят на нормативните изисквания на Кодекса на търговското корабоплаване (КТК) и подзаконовите актове за крайбрежно (каботажно) плаване.

(3) Дейностите по ал. 1 могат да се извършват и с кораби, плаващи под друго знаме, при условие че това е уговорено в международен договор, по който Република България е страна, или с решение на Министерския съвет за всеки конкретен случай.

Чл. 4. (1) За корабите, които извършват каботаж и които обслужват круизни линии, съответната страна - членка на Европейския съюз (държава на знамето), в която те са регистрирани, е отговорна за спазването на всички изисквания на директивите и регламентите на Европейския съюз и на международните конвенции, свързани с комплектоването на плавателните съдове с екипажи.

(2) Изключение от разпоредбата по ал. 1 се допуска за корабите с тонаж под 650 бруто тона, за които се прилагат разпоредбите на българското законодателство, свързани с комплектоването на плавателните съдове с екипажи.

Чл. 5. (1) Задължение за извършване на обществена услуга за превоз на пътници може да се изпълнява въз основа на договор като условие за извършването на каботажно плаване. Договорът има за цел постигане на определено равнище в транспортното обслужване и цени за дадения вид обществени услуги.

(2) Задължението за извършване на обществена услуга се възлага с договор с продължителност до 5 години, сключен между министъра на транспорта и съобщенията и съответния лицензиран превозвач при условията и по реда, определени с наредбата по чл. 6а КТК. Договорът се сключва въз основа на решение на Министерския съвет за възлагане на обществена услуга и се актуализира ежегодно.

(3) Решението на Министерския съвет се взема с оглед защитата на обществения интерес, като се отчетат и:

1. способностите на превозвача да осигури чрез превозите непрекъснатост, редовност, капацитет и качество на превозите;

2. възможностите за осигуряване на благоприятни и точно определени транспортни условия и цени;

3. възможностите да се ползват и други видове транспорт и да бъдат посрещнати транспортните нужди, както и други специфични условия.

(4) В договора за поемане на задължение за извършване на обществена услуга с лицензирания превозвач се определят видовете услуги и редът за тяхното отчитане, маршрутите, периодичността, качеството и обемът на превозите, цените и специалните ценови облекчения, както и свързаните с тях компенсационни механизми, когато прилагането на такива е възможно.

Чл. 6. (1) При сериозни затруднения на вътрешния пазар по смисъла на § 1а, т. 21 КТК, причинени поради либерализацията на пазара, министърът на транспорта и съобщенията може да сезира Европейската комисия за въвеждане на изключения от правилото по чл. 6, ал. 3 и 4 КТК като защитна мярка за българския пазар.

(2) Решението за въвеждане на защитни мерки се взема от Европейската комисия по целесъобразност, в рамките на 30 работни дни от получаването искането на министъра на транспорта и съобщенията на Република България след консултации с останалите страни - членки на ЕС.

(3) Ако в срока по ал. 2 не бъде взето решение, министърът на транспорта и съобщенията може да предприеме защитните мерки до налагането на такива от страна на Европейската комисия.

(4) Изключенията от правилото по чл. 6, ал. 3 и 4 на КТК могат да бъдат въведени за срок не по-дълъг от 12 месеца.

Чл. 7. (1) При спешни случаи мерките могат да бъдат въведени и едностранно от министъра на транспорта и съобщенията за срок не по-дълъг от 3 месеца. В този случай министърът на транспорта и съобщенията незабавно информира Европейската комисия.

(2) Комисията може да отмени или потвърди мерките по ал. 1 със или без изменения дотогава, докато приеме окончателното си решение.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. "Крайбрежно (каботажно) плаване" са вътрешните превози на пътници и товари между пристанища, разположени на територията на Република България, извършвани срещу заплащане от превозвачи по реда на Кодекса на търговското корабоплаване, в това число и превозите на пътници или товари по море между българско пристанище и/или съоръжения (инсталации), разположени в континенталния шелф.

2. "Установени в България" са:

а) физически лица от страна - членка на Европейския съюз, на които е разрешено постоянно пребиваване в Република България;

б) до датата на присъединяването на Република България към Европейския съюз физическите лица от страна - членка на Европейския съюз, пребиваващи краткосрочно или продължително на територията на Република България с разрешение за осъществяване на дейност по трудово правоотношение, издадено от Министерството на труда и социалната политика;

в) юридическо лице, регистрирано по реда на Търговския закон.

3. "Договор за обществена услуга" е договор, сключен между компетентните власти и превозвач от Република България или страна - членка на ЕС, за предоставяне на транспортни услуги в съответствие с потребностите на пазара.

4. "Задължение за извършване на обществена услуга" е задължението на превозвач (корабопритежател) от Република България или страна - членка на ЕС, да прилага цени и

условия, които са в разрез с търговския му интерес, но са определени от компетентните органи по съответния ред съгласно действащото законодателство.

5. "Сериозно затруднение на пазара" е налице при възникване на заплаха за финансовото състояние на значителен брой превозвачи вследствие извършването на речен и морски каботаж, свързано с трайно превишаване на предлагането на транспортни услуги спрямо търсенето, при условие че краткосрочните и средносрочните прогнози не сочат съществени и трайни подобрения.

6. "Корабопритежатели от страна - членка на ЕС" са:

а) физически лица от страна - членка на ЕС, регистрирани в нея, в съответствие със законодателството ѝ за извършване на каботажни превози;

б) юридически лица с предмет на дейност корабоплаване, регистрирани в съответствие със законодателството на страна - членка на ЕС, чието основно място на търговска дейност е и се контролира ефективно в съответната държава - членка на ЕС;

в) физически лица от страна - членка, регистрирани извън ЕС, или юридически лица с предмет на дейност корабоплаване, регистрирани извън ЕС, при условие че са контролирани от физически или юридически лица на страна - членка на ЕС, ако техните кораби са регистрирани и плават под знамето на страна - членка на ЕС, в съответствие с нейното законодателство.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 2. Тази наредба се издава на основание чл. 6, ал. 9 от Кодекса на търговското корабоплаване.